



## «ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΕΞΗΓΗΘΕΙ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ...»

### ΝΗΣΙΑ ΓΙΑ ΝΟΜΠΕΛ, ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΦΠΑ

Πρόσφατη έκθεση της γερμανικής πρεσβείας για τα κέντρα κράτησης μεταναστών στα ελληνικά νησιά και ιδιαίτερα στη Σάμο, έγραφε επί λέξει τα εξής: «είναι δύσκολο να εξηγηθεί στη διεθνή κοινή γνώμη γιατί η Ελλάδα δεν είναι σε θέση να προσφέρει σε πρόσφυγες και μετανάστες που φτάνουν στη χώρα αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης (...) ώστε να μη δημιουργείται το αδιαχώρητο» (βλ. «Νέα κριτική της Die Welt στην Ελλάδα για το μεταναστευτικό», Εφ. Συν. 17/3/2019). Η έκθεση της πρεσβείας «διέρρευσε» σε γερμανική εφημερίδα. Οι έλληνες αρμόδιοι της μεταναστευτικής πολιτικής απάντησαν επισήμως με τις γνωστές κοινοτοπίες: η Ελλάδα αδικείται κατάφωρα, «σηκώνει μόνη το βάρος του μεταναστευτικού», τα γνωστά. Κι έτσι η διατύπωση «είναι δύσκολο να εξηγηθεί στη διεθνή κοινή γνώμη...» πέρασε στο ντούκου, αφήνοντας να εννοηθεί ότι είτε ως κοινή γνώμη είμαστε αρκετά αδαείς για να πάρουμε χαμπάρι τι παίζεται, είτε ότι το όλο ζήτημα είναι πιο περίπλοκο από ό,τι εκ πρώτης όψεως φαίνεται. Ας αναρωτηθούμε όμως: τι είναι αυτό που στ' αλήθεια δυσκολεύει τους γερμανούς αξιωματούχους ώστε να εξηγήσουν τι συμβαίνει στα κέντρα κράτησης στην Ελλάδα; Επίσης, ποια ακριβώς είναι η διεθνής κοινή γνώμη που δεν μπορεί να καταλάβει; Είναι οι μπάτσοι, οι δήμαρχοι, οι κάτοικοι περιοχών με κέντρα κράτησης, οι τουρίστες, οι φασίστες, οι ρατσιστές, οι ανθρωπιστές, οι μκο;

Υπάρχει όντως ένα πρόβλημα να εξηγηθεί «το αδιαχώρητο» των κέντρων κράτησης στα ελληνικά νησιά του βορείου Αιγαίου. Μόνο που αυτό το πρόβλημα αφορά την ελεεινή διανοητική κατάσταση της «κοινής γνώμης» και τους τόνους συσκότισης γύρω από το μεταναστευτικό. Για τους άμεσα ενδιαφερόμενους (επιτρόπους, υπουργούς, βουλευτές, δημάρχους, ντόπιους παράγοντες και μκο) ουδέν πρόβλημα κατανόησης υπάρχει. Ας στραφούμε λοιπόν στους τελευταίους και στον εσωτερικό τους διάλογο, μπας και καταλάβουμε τίποτα αφού τουλάχιστον έχουμε το προνόμιο να είμαστε η ντόπια «κοινή γνώμη».

Τον Απρίλιο που μόλις μας πέρασε, το Συμβούλιο της Ευρώπης ψήφισε διάταξη που ζητούσε «να καταργηθεί η μείωση του ΦΠΑ στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου για όσο διάστημα παραμένουν υπερκορεσμένα τα Κέντρα Υποδοχής και Ταυτοποίησης». Τη διάταξη την ψήφισε κι ένας ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, και την καταψήφισαν, μαντέψτε ποιοι, οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. (βλ. «Ο Μ. Βαρβιτσιώτης ζήτησε να καταργηθεί η μείωση του ΦΠΑ στα νησιά», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 16/04/2019). Ο ίδιος ο Βαρβιτσιώτης ανέλαβε να εξηγήσει την όλη υπόθεση στους διεθνείς ομολόγους του, υποστηρίζοντας ότι: «Θέλω να επισημάνω τις ευθύνες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία συμφώνησε με την ελληνική κυβέρνηση σε κάτι που το βρισκω εξω-

φρενικό: να διατηρήσει τους χαμηλούς συντελεστές ΦΠΑ στα νησιά που φιλοξενούν hotspots όσο αυτά τα hotspots θα είναι υπερπλήρη και δεν θα παρέχουν σωστές υπηρεσίες σε όσους φιλοξενούνται. Ουσιαστικά είπε στις τοπικές κοινωνίες, οι οποίες δεν συμμετέχουν στη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος, θα κρατάμε τους ανθρώπους σε άθλιες συνθήκες για να πληρώνετε εσείς φτηνά τα προϊόντα σας» (στο ίδιο δημοσίευμα, όπως προηγουμένως). Την επόμενη ημέρα, ο Βαρβιτσιώτης μίλησε ακόμα πιο ωμά: «[η παράταση του καθεστώτος χαμηλού ΦΠΑ στα νησιά του Αιγαίου] οδηγεί στο εξής παράδοξο: τους πολίτες και τις τοπικές αρχές να λένε “φέрте παράνομους αλλοδαπούς”. Έτσι κάνετε τον ΦΠΑ για το Αιγαίο». (βλ. «Επιστολή του Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη στην Εφ. Συν.», Εφ. Συν. 19/4/2019). Πράγματι, εξωφρενικά πράγματα συμβαίνουν με τη διαχείριση ανθρώπων που φυλακίζονται γιατί δεν έχουν χαρτιά. Εξίσου βέβαιο είναι ότι ο Βαρβιτσιώτης δεν νοιάζεται διόλου γι' αυτούς, μιας και το επίδικο βρίσκεται αλλού.

Σε περίπτωση πάντως που εξακολουθούμε να μπερδευόμαστε με τη σύνδεση μειωμένου ΦΠΑ στα ελληνικά νησιά και προσφυγικού ζητήματος, θυμίζουμε εν τάχει: η αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά συζητιέται στις διαπραγματεύσεις του ελληνικού κράτους με την ευρωπαϊκή ένωση από το 2015 – όταν μας κάλεσαν να ψηφίσουμε «όχι» στο περιβόητο δημοψήφισμα του 2015, αυτό το «όχι» αφορούσε και τη μη αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά. Από τότε, διαρκώς αναγγέλλεται αυτή η αύξηση, αλλά ουδέποτε εφαρμόζεται. Το ελληνικό κράτος δεν επιθυμεί την αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά, στο πλαίσιο του προστατευτισμού της τουριστικής του οικονομίας. Γι' αυτό και το ελληνικό κράτος από το 2015 και μετά προσπαθεί να συνδέσει τις διαπραγματεύσεις για το «προσφυγικό» με τη μη αύξηση του ΦΠΑ στα νησιά. Ακόμα και οι διαμαρτυρίες «αγανακτισμένων νησιωτών» από το 2015 κι έπειτα που δήθεν οργανώνονταν ενάντια στους πρόσφυγες που «κατακλύζουν τον τόπο τους», στην πράξη έφεραν πανό που έγραφαν «όχι στην αύξηση του ΦΠΑ». Οι τοπικές κοινωνίες αποκομίζουν τεράστια υλικά οφέλη από τη λειτουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης -και όταν υποστηρίζει ο Βαρβιτσιώτης ότι αυτές «δεν συμμετέχουν στη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος» εννοεί ότι οι δημοτικές αρχές, ως τοπική διοίκηση που πρόσκεινται στο κόμμα του, δεν λαμβάνουν μεγάλο μερίδιο από την πίτα των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Τον Δεκέμβριο του 2018, η ελληνική κυβέρνηση συμφώνησε με την ευρωπαϊκή επιτροπή να παραταθεί για άλλο ένα εξάμηνο ο μειωμένος ΦΠΑ, με μείωση ακόμα και κατά 30%, εφόσον ο μέσος αριθμός των φυλακισμένων μεταναστών κάθε νησιού υπερβαίνει τη δυναμικότητα «φιλοξενίας» του αντίστοιχου κέντρου κράτησης. Αυτά τα ωραία συμβαίνουν λοιπόν πίσω από τις «δυσκολίες εξήγησης» στη διεθνή κοινή γνώμη.

Κατακλείδα στην όλη βαρβαρότητα αποτέλεσε η

απάντηση της συριζαίας Τασίας Χριστοδουλοπούλου στον Βαρβιτσιώτη, από το βήμα της Βουλής, η οποία σε έναν αγώνα για το ποιος θα προσεταιριστεί τους «αγαθούς» νησιώτες του βορείου Αιγαίου, ξέπλυνε για ακόμα μια φορά τα εγκλήματα τους: «είναι λάθος η απόφαση για κατάργηση του μειωμένου ΦΠΑ στα νησιά [εννοεί του Συμβουλίου της Ευρώπης], καθώς δεν παίρνει υπόψη την απάμιλλη αλληλεγγύη που έχουν επιδείξει οι νησιώτες προς τους πρόσφυγες και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι τοπικές κοινωνίες» (βλ. «Ο Μ. Βαρβιτσιώτης ζήτησε να καταργηθεί η μείωση του ΦΠΑ στα νησιά», όπως προηγουμένως).

Παρά τη διαρκή συσκότιση, τα υλικά συμφέροντα κάτω από τη διαχείριση του μεταναστευτικού, όσο περνάει ο καιρός τόσο ανέρχονται στην επιφάνεια, όπως τα λύματα των βόθρων στον αφρό της θάλασσας. Κάθε φορά που οργανώνονται από τοπικές κοινωνίες διαμαρτυρίες γύρω από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στη βάση αυτών των διαμαρτυριών βρίσκονται εκβιασμοί για καταβολή κονδυλίων για το προσφυγικό στην τοπική αυτοδιοίκηση και αντιδράσεις από εκείνα τα υλικά συμφέροντα που στη μοιρασιά βγήκαν χαμένα.

Αλλά αυτά, δεν είναι ζητήματα για την κοινή γνώμη που βαριέται ακόμα και ν' ανοίξει μια εφημερίδα. Για την κοινή γνώμη, σημασία έχει η συνήθεια στον φασισμό χωρίς σβάστικα. Η εξοικείωση με τη φρικτή ιδέα ότι οι μετανάστες εργάτες και εργάτριες φυλακίζονται μόνο και μόνο «επειδή δεν έχουν χαρτιά» και με την ακόμα φρικτότερη στάση που υποδεικνύει να αγωνιζόμαστε για τις «καλύτερες συνθήκες διαβίωσής τους».

(Δεν βλάπτει να ξαναδιαβάσετε για τη σύνδεση ΦΠΑ και μεταναστευτικού, και όχι μόνο, το άρθρο με τίτλο «Η περιπλοκότητα του “μεταναστευτικού ζητήματος” στην ασφαλέστερη χώρα του κόσμου™» στο τεύχος 60).

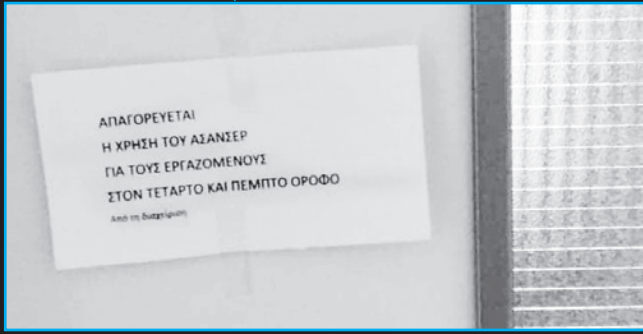
### ΣΑΜΟΣ, ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΦΠΑ

Πόσο αγανακτισμένοι είναι οι άρχοντες της Σάμου με την ευρωπαϊκή ένωση και το «προσφυγικό» που «βλάπτει τον τουρισμό»; Τόσο αγανακτισμένοι που: στις 7/9/2018 ο Δήμος Σάμου υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με τον γερμανικό Δήμο Sindelfingen. Η συνεργασία περιλάμβανε τους εξής βασικούς άξονες: «Τουρισμός και city marketing. Ψηφιοποίηση και εκσυγχρονισμός της τοπικής αυτοδιοίκησης. Χρηματοδότηση Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Στο πλαίσιο «Τουρισμός και City Marketing» (υποθέτουμε), ο Γερμανός Δήμαρχος δήλωσε στα τοπικά μέσα της Σάμου ότι «θα μεταφέρει τις καλύτερες εντυπώσεις του στη χώρα του προτρέποντας και άλλους να ταξιδέψουν στη Σάμο». Ο εν λόγω Γερμανός Δήμαρχος δήλωσε μάλιστα ότι είναι επι-



μήπως είναι λίγο φασίστες;



## ΑΣΑΝΣΕΡ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΜΑΛΑΚΕΣ

Δύσκολα τα πράγματα στο Κολωνάκι. Στον τέταρτο και στον πέμπτο γίνεται ανακαίνιση και μπαινοβγαίνουν εργάτες. Κανονικοί! Ξέρετε, απ' αυτούς που κουβαλάνε μαλακίες, λερώνονται και ιδρώνουν. Και βρωμίζουν και το ασανσέρ. Και το χειρότερο; Αγνοούν παντελώς το απαρτχάιντ που επέβαλε η διαχείριση και συνεχίζουν να χρησιμοποιούν το ασανσέρ, λες κι είναι κανονικοί άνθρωποι κι όχι... πφφ... εργάτες! (Δυστυχώς η ρεπόρτερ μας κώλωσε να τραβήξει φωτό τον τύπο με τη σαλοπέτα και την μπίρα την ώρα που αγνοούσε επιδεικτικά την απαγόρευση). Αποδεικνύεται λοιπόν περίτρανα ότι τα απαρτχάιντ δε επιβάλλονται έτσι απλά. Ίσως αν φέρνανε κάνα μπάτσο κάτι να γινόταν...

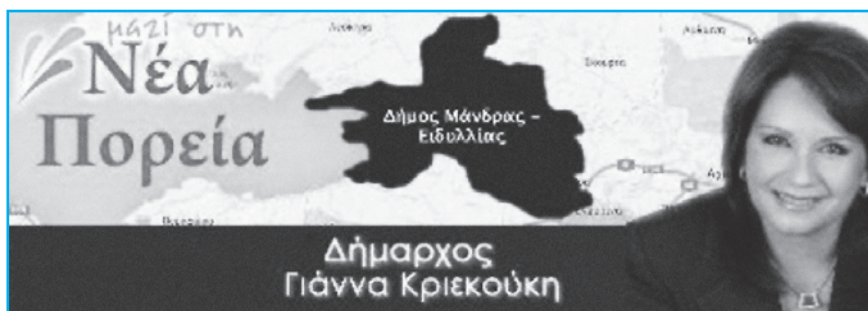
κεφαλής της Γερμανικής Αντιπροσωπείας Δήμων στο Συμβούλιο της Ευρώπης, ότι κατανοεί το μεγάλο πρόβλημα με το «προσφυγικό» και ότι θα σταθεί αρωγός στην προσπάθεια του Δήμου Σάμου. Δήλωσε επίσης ότι «η υιοθέτηση χαμηλών συντελεστών ΦΠΑ στα νησιά αποτελεί δικαίο αίτημα των νησιωτών».

Ο Γερμανός Δήμαρχος τα πάει μάλλον κα-

λύτερα με τις εξηγήσεις στη διεθνή κοινή γνώμη. Αλλά κι ο Δήμος Σάμου δεν πάει πίσω ως προς την εξωτερική πολιτική του Δήμου και την προώθηση των δίκαιων αιτημάτων των νησιωτών στους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

(Όλα τα στοιχεία εδώ από το samostoday «Υπογράφηκε το μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ των Δήμων Σάμου και Sindelfingen», 9/9/2018).

## ΒΙΛΙΑ, ΔΗΜΑΡΧΟΣ, ΠΟΓΚΡΟΜ



Αν έχουμε καταφέρει στοιχειωδώς να αφαιρέσουμε από πάνω μας τη ρετινιά της «κοινής γνώμης» που δεν καταλαβαίνει γρι (τι στο καλό, 65 τεύχη μετράμε ήδη), τότε μπορούμε να πούμε δυο λόγια για όσα διαδραματίστηκαν στα Βίλια. Εκεί όπου στα μέσα του Μαρτίου, περίπου εκατό κάτοικοι με μπροστάρη τη Δήμαρχο Γιάννα Κριεκούκη επιτέθηκαν σε ξενοδοχείο, ονόματι «Βερόρι», στο οποίο είχαν εγκατασταθεί ογδόντα οκτώ μετανάστες. Ως αναμενόμενο, η είδηση σερβιρίστηκε με το γνωστό πακέτο: οι μετανάστες θα αλλοιώσουν τη

σύνθεση της μικρής σε πληθυσμό τοπικής κοινωνίας, θα πλήξουν τον τουρισμό της περιοχής, τα γνωστά δηλαδή γι' άλλη μια φορά. Φυσικά, η παρουσία της Δημάρχου στο πογκρόμ ελάχιστα προβληματίσε –αν και, όπως έχουμε πει πολλές φορές στο παρελθόν, κανένα πογκρόμ δεν οργανώνεται αυθόρμητα από τις μάζες. Κάπου υπάρχει ο ντόπιος δάκτυλος της εξουσίας και πίσω ακολουθούν οι ρατσιστές που ψάχνουν κάποιον να τους οργανώσει.

Το λοιπόν, έπρεπε να ξεμπαζώσουμε τόνους δημοσιευμάτων για το θέμα (στην

# DE PRESS 10N

**12/03** Θλίψη και γέλωτας μας έπιασε όταν μάθαμε ότι κάποιοι πρότειναν στην υπουργό Πολιτισμού να μεταφέρει το γλυπτό του Δρομέα (στο Χίλτον) στην πρωτεύουσα του μακεδονικού κράτους, τα Σκόπια. Σε αντάλλαγμα, πρότειναν ότι θα πρέπει τα Σκόπια να μας δώσουν το άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου που δεσπόζει σε κεντρική πλατεία. Εντάξει, φασίστες είναι, αλλά πού τους ήλθε στην ανταλλαγή να δώσουμε τον Δρομέα; Μα αφελείς μας αναγνώστες, οι τύποι θέλουν απλά να συμβάλλουν στην πλήρη εννόηση του πνεύματος της συμφωνίας των Πρεσπών και μάλιστα εντόπισαν εύστοχα το συμβολισμό των αγαλμάτων: «εμείς, οι Έλληνες ιμπεριάλες καβάλα στον Βουκεφάλα, κι εσείς μια ζωή να τρέχετε λαχανιασμένοι από πίσω, σα δρομείς». Τι δεν καταλαβαίνετε;

**16/03** Στην κάννη του όπλου του φασίστα που μακέλεψε μουσουλμάνους στη Ν. Ζηλανδία, ήταν γραμμένη και η λέξη «τουρκοφάγος». Συνειδητοποιήσαμε με φρίκη ότι το soft power των Ελλήνων, εκτός από χλαμύδες, κούρους και σανδάλια, εξάγει και αντιτουρκισμό. Οϊμέ! Άμεσα να επαναφερθεί εκείνη η πρόταση για νόμπελ ειρήνης στους νησιώτες.

**30/03** Η ενεργός εμπλοκή μεγαλοεπιχειρηματιών στην ελληνική πολιτική ζωή θυμίζει μεσοπόλεμο. Λίγο η αστάθεια του πολιτικού συστήματος, λίγο το αλληλοφάγωμα των αστών, λίγο οι φιλοδοξίες, έχουν γίνει όλοι μπουτία. Σε κάθε περίπτωση, το αλληλοφάγωμα, προσαρμοσμένο καθώς είναι στα σύγχρονα δεδομένα της ελληνικής επιχειρηματικότητας, μας χαρίζει σπάνιες ατάκες και αποκαλύψεις. Παράδειγμα: Ο Πέτρος Κόκκαλης, ως υποψήφιος ευρωβουλευτής του συριζα, υποστηρίζει ότι οι 52 δίκες εναντίον του πατέρα του και της εταιρείας intracom για προνομιακές εργολαβίες με το δημόσιο είχαν αθωωτικό αποτέλεσμα. Το ίδιο τεκμήριο αθωότητας επικαλείται και για τις δίκες που εκκρεμούν εναντίον του Μαρινάκη, μόνο που εδώ η διατύπωσή του είναι κάπως αμφίσημη: «Φυσικά. Δεν μπορεί να κατηγορείται ως χονδρέμπορος ναρκωτικών, εφόσον δεν έχει βγει καμιά απόφαση επί αυτού».

Σε ανταπάντηση, λίγες μέρες αργότερα, ο διευθυντής επικοινωνίας του Ολυμπιακού κατηγορήσε τον Πέτρο Κόκκαλη για διάφορα, ανάμεσα σε άλλα για το εξής: «Ο Μαρινάκης πλήρωνε για ζεστό ανθρώπινο φαγητό, μαγειρεμένο στο Ρέντη και το Καραϊσκάκη καθημερινά [εννοεί για τους πρόσφυγες που μετέφεραν στο λιμάνι του Πειραιά]. Κι εσύ, παραδίπλα με τη ΜΚΟ σου μοίραζες κρύες φακές και έπαιρνες κονδύλια της ΕΕ σε ανταπόδοση». Για τη σχέση ηρωϊνης - Μαρινάκη κάτι είχαμε πάρει χαμπάρι. Για τις εργολαβίες της ιντρακόμ είχε βουίξει ο τόπος. Αλλά αυτό με τις κρύες φακές δεν το περιμέναμε.

**01/04** Είναι συριζαίος βουλευτής και καθηγητής πανεπιστημίου του Λονδίνου. Πήγε επίσκεψη στο κράτος της Μακεδονίας (κωλυόμαστε ακόμα να την αποκαλέσουμε «βόρεια Μακεδονία»), μετά τη συμφωνία των Πρεσπών. Συναντήθηκε με διπλωμάτες και πολιτικούς. Και δήλωσε δημοσίως: «Η Ελλάδα βρίσκεται παντού. Κάθε πρόσωπο που συναντήσαμε είχε να μας πει μια ιστορία χωρίς σύνορα. Ιστορίες για την Ελλάδα, την αγάπη για τους Έλληνες. Η υψηλόβαθμη διπλωμάτης που πρωτοήλθε σε νεαρή ηλικία τα καλοκαίρια στα νησιά και για να παρατείνει τη διαμονή της δούλευε σε μπαρ». Τώρα μάλιστα. Εδώ δεν μπορούμε παρά να υποκλιθούμε στο περίτεχνο υπονοούμενο για τη σχέση Ελλάδας-Μακεδονίας. Που, όπως καταλάβατε ομοιάζει με την υπόθεση «ο Βουκεφάλας κι ο δρομέας». Αλλά άμα έχεις αριστερή κυβέρνηση...



ουσία πανομοιότυπες επαναλήψεις της είδησης) για να πέσουμε σε δημοσίευμα της εφημερίδας *Εποχή* στις 24/3 με τίτλο- σιδηρόδρομο «Θεσμική κρίση και έλλειψη ανοχής στο διαφορετικό πάνε μαζί: Το παράδειγμα της επίθεσης κατά των προσφύγων στα Βίλια» που καθόλου φυσικά δεν προϊδέαζε για το περιεχόμενο του άρθρου. Εκεί διαβάσαμε τα εξής:

Η ιστορία του ξενοδοχείου [όπου εγκαταστάθηκαν οι μετανάστες] έχει το ενδιαφέρον της. Το "Βερόρι" ομώνυμη περιοχή όπου γινόταν η βόλτα (στα αρβανίτικα σημαίνει θερινό) ήταν για τους ντόπιους σύμβολο ευημερίας και σηματοδοτούσε τις καλές εποχές του τουρισμού, όταν τα Βίλια ήταν από τα σημαντικότερα θέρετρα στα μεταπολεμικά χρόνια και αριθμούσαν οκτώ ξενοδοχεία. Κάποιοι μη ντόπιος επιχειρηματίας είχε επενδύσει στα Βίλια αγοράζοντας τα δύο μεγαλύτερα ξενοδοχεία των 70 κλινών, εκ των οποίων το ένα ανακαίνισε και λειτουργούσε περισσότερο σαν χόμπι, διαθέτοντάς το κατά καιρούς για εκδηλώσεις του Δήμου, ενώ το άλλο παραμένει κλειστό.

Ο εύπορος ιδιοκτήτης του, που απεβίωσε τον Δεκέμβριο του 2018, όρισε 5μελή επιτροπή που θα είχε την ευθύνη σύστασης του ιδρύμα-

τος, το οποίο θα ελέγχεται από το υπουργείο Οικονομικών για κοινωφελείς σκοπούς, κάτι που ακόμα δεν έχει ολοκληρωθεί. Σύμφωνα με μαρτυρίες των κατοίκων, η μίσθωση έγινε από ΜΚΟ για λογαριασμό του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης (ΔΟΜ) εν αγνοία της διαχειριστικής επιτροπής, η οποία και προχώρησε σε ασφαλιστικά μέτρα για τις συνθήκες μίσθωσης και την προστασία των πολυτιμων αντικειμένων που βρίσκονται ακόμα μέσα στο ξενοδοχείο, υπόθεση που εκδικάζεται από το Ειρηνοδικείο Ελευσίνας.

Το χωριό σήμερα κατοικείται κυρίως από μόνιμους κατοίκους και παραθεριστές που έχουν εκεί τα εξοχικά τους (...). Τα ξενοδοχεία που κάποτε ήταν γεμάτα, είτε υπολειπονταν, είτε δοκίμασαν να μετατραπούν σε γηροκομεία, είτε λειτούργησαν σαν καταλύματα για ασκούμενους πυροσβέστες που φοιτούσαν στη σχολή, η οποία κι εκείνη έπαψε να λειτουργεί. (...) Η περίπτωση των Βιλιών αποτελεί ένα παράδειγμα αποτουριστικοποίησης και αδυναμίας αναπροσανατολισμού σε νέου είδους δραστηριότητες, παρά τις δυνατότητες που διαθέτει η περιοχή, με σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους και παρθένα δάση που παρα-

μένουν δυστυχώς αναξιοποίητα.

Χρειάζεται να συμπληρώσουμε τα κομμάτια του παζλ; Θα αποτομήσουμε την περιγραφή της πλήρους εικόνας κι εδώ θα είμαστε άμα διαψευστούμε –θα παρακαλούσαμε αυτή τη φορά ν' αναλάβουν οι αναγνώστες τη διάψευση με στοιχεία, έτσι για να μοιραστούμε κάπως τη δουλειά. Από πλευράς μας, είναι σχεδόν προφανές ότι η ταμπακιέρα είναι το ιδιοκτησιακό του ξενοδοχείου (και άρα τα έσοδα από τα μισθώματα) που διεκδικούν ο Δήμος και η υπό σύσταση διαχειριστική επιτροπή του ξενοδοχείου (στην οποία υποπετούμαστε ότι κάπου κάπως συμμετέχει ο εν λόγω Δήμος). Πράγμα που κατά τη γνώμη μας δεν δείχνει διόλου «αδυναμία αναπροσανατολισμού των Βιλιών σε νέου είδους δραστηριότητες», όπως αποφαίνεται (ή άραγε προτρέπει;) η συντάκτρια του άρθρου στην εφημερίδα *Εποχή*. Άμα πέσει το χρήμα, φανταζόμαστε ότι τα στόματα θα βουλώσουν και τα «πολύτιμα αντικείμενα» του ξενοδοχείου θα βρουν το δρόμο για το μουσείο της ιστορίας της περιοχής. Μόνοι χαμένοι και πάλι, οι μετανάστες που τους εξόρισαν σε άλλο ένα ελληνικό κάστρο του μικροαστισμού, το κοινώς επονομαζόμενο «λάκκος με τα φίδια».

### ΚΟΝΙΤΣΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ «ΒΟΡΕΙΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΣΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ



Κλείνουμε αυτά τα «δύσκολα προς εξήγηση στη διεθνή κοινή γνώμη» ζητήματα διαχείρισης της μετανάστευσης, με ένα ακόμα, διαφορετικό τούτη τη φορά, παράδειγμα από την Κόνιτσα. Στο τεύχος 63 γράφαμε για τη συγκεκριμένη κωμόπολη:

Η αντιδημοκρατική παράδοση της κωμόπολης της Κόνιτσας που βρίσκεται δύο ανάσες από τα Ιωάννινα και μια ανάσα από τα ελληνοαλβανικά σύνορα είναι κοινός τόπος για τους παροικούντες εν Ηπείρω. Εκδηλώσεις εορτασμού της νίκης του εθνικού στρατού στο Γράμμο-Βίτσι, εκκλησιασμός και αναγραφή στοχαδιών και φασιστοσυμβόλων συνθέτουν την ψυχαγωγία μικρών και μεγάλων κονιτσιωτών. Η ένταξη στο σώμα των συνοριοφυλάκων-ειδικών φρουρών είναι η πιο δημοφιλής επαγγελματική προοπτική ενώ μέχρι και το τελευταίο βότσαλο της ρεματιάς της περιοχής γνωρίζει για τον παράνομο πλουτισμό της τοπικής κοινωνίας από το λαθρεμπόριο μιας σειράς εμπο-

ρευμάτων. (...) Ο [αποθανών] μητροπολίτης Κόνιτσης Σεβαστιανός ήταν από τους μεγαλύτερους υποστηρικτές των σχεδίων του ελληνικού (παρα)κράτους της δεκαετίας του '90 με στόχο την εξέγερση των ελληνοφώνων μειονοτικών της Ν. Αλβανίας, την απόσχιση των περιοχών τους από το αλβανικό κράτος και την ένωσή τους με τη μαμά Ελλάδα. Αξιος συνεχιστής του Σεβαστιανού είναι ο σημερινός μητροπολίτης Ανδρέας» (βλ. «Ενός τρελού τραβίει η λόφα, (antifa 63).

Κι όμως ετούτη η... ειδική περιγραφή της Κόνιτσας δεν είναι πλήρης. Παράλληλα, στην Κόνιτσα λειτουργεί «Κέντρο Φιλοξενίας Ανήλικων Προσφύγων» από το 2008. Ακόμα πιο αντιφατικό μοιάζει το γεγονός ότι ετούτη η κωμόπολη παρουσιάζεται «ως πρότυπο φιλοξενίας προσφύγων, με όλη την τοπική κοινωνία να υποδέχεται θερμά το 2016 οικογένειες προσφύγων από τη Συρία και το Ιράκ και με τις κρατικές και άλλες δομές να προσφέρουν πολύ καλό επίπεδο διαβίωσης επί δύο χρόνια, που διακρίθηκε και αναγνωρίστηκε πανελλαδικά» (βλ. «Ρατσιστική επίθεση στην Κόνιτσα», *Εφ.Συν.*, 20/03/19). Αυτά ακριβώς διαβάσαμε μετά από ρατσιστική επίθεση όπου ομάδα πέντε φασιστών επιτέθηκε σε έφηβους Αφγανούς μετανάστες που αθλούνταν σε υπαίθριο γήπεδο και διαμένουν στη δομή για ασυνόδευτους ανήλικους της κωμόπολης.

Εδώ όμως οι αντιδράσεις από τις Αρχές υπήρξαν σχεδόν άμεσες. Ο Δήμος της Κόνιτσας καταδίκασε απερίφραστα την επίθεση και δήλωσε ότι θα προβεί σε κάθε νόμιμη ενέργεια ώστε να μην επαναληφθούν τέτοια περιστατικά. Σε ανακοίνωσή του μάλιστα τόνισε ότι ο επικεφαλής της φασιστικής επίθεσης «δεν έχει σχέση με την Κόνιτσα» (βλ. Ανακοίνωση με θέμα «Αντιρατσιστική Εκδήλωση στην Κόνιτσα», ko-

nitsa.gr 29/3/2019). Ο παρακείμενος Δήμος Ιωαννιτών επίσης καταδίκασε απερίφραστα δηλώνοντας ότι «ο Δήμος Ιωαννιτών έχει συμβάλει τα μέγιστα στην ομαλή ένταξη των προσφύγων και μεταναστών στην τοπική μας κοινωνία και είναι διατεθειμένος να ενισχύσει κάθε προσπάθεια που γίνεται προς αυτή την κατεύθυνση και στους υπόλοιπους δήμους της Ηπείρου, με την εμπειρία και τη γνώση που έχει αποκτήσει». Ο «Σύλλογος Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων» οργάνωσε στην Κόνιτσα συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τη ρατσιστική επίθεση. Η τοπική ομάδα ποδοσφαίρου της Κόνιτσας, που γενικώς δεν θα έλεγε κανείς ότι πολυασχολείται με την πολιτική, σήκωσε πανό που έλεγε ότι «η Κόνιτσα λέει όχι στη βία και το ρατσισμό» (βλ. φωτο). Τέλος, η αστυνομία ταυτοποίησε τους δράστες, ανάμεσα στους οποίους ένας γνωστός χρυσαυγίτης της περιοχής, ιδιοκτήτης ξενοδοχείου στο γειτονικό της Κόνιτσας χωριό Αρίστη.

Έτσι ακριβώς ξηγιούνται οι Αρχές και η αστυνομία στις πόλεις και τις κωμοπόλεις «όπου η εμπειρία και η γνώση που έχει αποκτηθεί» από την ένταξη των προσφύγων, μαζί με το συνακόλουθο ζεστό χρήμα που πέφτει, αφήνει πλήρως ικανοποιημένες τις τοπικές κοινότητες και τα συμφέροντά τους. Κι όσο για τον χρυσαυγίτη ξενοδοχειάρχη της Αρίστης, υποθέτουμε ότι κατά βάθος κλαίει και οδύρεται που οι ανταγωνιστές του πάνε καλά.

Αυτά, λοιπόν, από τη χώρα όπου «είναι δύσκολο να εξηγηθούν» στη διεθνή κοινή γνώμη όσα συμβαίνουν με τον έλεγχο των μεταναστών. Υποθέτουμε όμως ότι δεν πρέπει να συμβαίνουν διαφορετικά τα πράγματα και σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις με κέντρα κράτησης.